

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 noiembrie 2016, declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Dora în cauza penală în privința lui

Ivașco Constantin XXXXXXXXX,
născut la xxxxxx, originar și domiciliat
or.Xxxxxx, str.XXXXXXXXXXX
și
Gagauz Oleg XXXXXXXX, născut la
xxxxxx, originar și domiciliat
or.Xxxxxx, str.XXXXXXXXXXX

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 01.04.2011 - 28.06.2013;
2. Instanța de apel: 07.08.2013 - 15.11.2016;
3. Instanța de recurs: 14.03.2017 - 16.05.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 28 iunie 2013, Ivașco Constantin și Gagauz Oleg au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de ei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Ivașco Constantin și Gagauz Oleg au fost învinuiți de faptul că, la 08 noiembrie 2010, aproximativ la ora 01.00, aflându-se în or.Comrat, str.Gavriliuc, lângă localul „Filciu”, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conștientizând caracterul intenționat al acțiunilor sale, în urma unei certii apărute cu Fedeanin Andrei, i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului, iar când ultimul a căzut jos, au continuat să-i aplice lovituri, astfel, cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață sub formă de exoriații pe antebrațul stâng, genunchiul drept și gambe, traumă cranio-cerebrală închisă, echimoze pe buza superioară și inferioară, în urma cărora la 24 noiembrie 2010, a survenit decesul victimei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- procurorul, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care C.Ivașco și O.Gagauz să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.151 alin.(4) Cod penal la câte 12 ani închisoare, fiecare.

În argumentarea soluției procurorul a invocat că, instanța nu a dat apreciere justă probelor pertinente și concludente, legal administrate în cadrul urmăririi penale, și anume declarațiilor succesorului părții vătămate A.Fedeanin, a martorilor N.Tucan, S.Lungu, D.Cara, V.Chiose, cât și probelor scrise - proceselor-verbale de cercetare la fața locului, de verificare a declarațiilor inculpaților la fața locului, raportului de expertiză medico-legală nr.2503 din 24.11.2010, din care reiese că partea vătămată a fost bătută de către inculpați; - instanța incorect și-a întemeiat soluția pe declarațiile martorilor date în cadrul cercetării judecătorești, pe când urma a lua în considerație declarațiile lor date la urmărirea penală, unde au descris circumstanțele comiterii infracțiunii de către inculpați, care, la fel, având calitatea de bănuți, au dat declarații, prin care și-au recunoscut parțial vina în comiterea faptei de care au fost învinuiți; - instanța urma a aprecia critic declarațiile inculpaților C.Ivașco și O.Gagauz, precum și a martorilor N.Tucan, S.Lungu, D.Cara, V.Chiose date în ședința de judecată în prima instanță, pe motiv că aceștia sunt în relații bune cu inculpații, fiind prietenii acestora, dând declarații cu scopul de a-i exonera de la răspundere penală;

- succesorul părții vătămate A.Fedeanin, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care C.Ivașco și O.Gagauz să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.151 alin.(4) Cod penal, invocând că instanța a dat probelor administrate o apreciere greșită, concluzia acesteia se întemeiază doar pe declarațiile inculpaților și a martorilor date în prima instanță, dar care sunt contradictorii cu cele date în cadrul urmăririi penale și care, analizate în ansamblu, dimpotrivă demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate; - instanța nu a dat apreciere, nu a analizat și nu a motivat de ce urmează a fi respinse ca probe declarațiile inculpaților date în calitate de bănuți și învinuiți, unde ultimii au recunoscut faptul că în acea seară au aplicat lovituri victimei, cât și a martorilor S.Lungu și D.Cara date în cadrul urmăririi penale; - incorecte sunt și declarațiile martorilor date în cadrul cercetării judecătorești, unde ultimii s-au refuzat de declarațiile lor date în cadrul urmăririi penale, invocând că au fost influențați psihic de către anchetatori, deoarece nici una din părți nu a depus vre-o plângere în cadrul urmăririi penale, prin care ar fi declarat ca au fost influențate întru a da declarații, fapt dovedit și prin declarațiile colaboratorilor de poliție A.Grozdev, N.Tomilî, A.Ostreva; - incorect instanța a conchis că din probele prezentate de acuzare nu rezultă cert că locul lângă localul „Filciu” este unicul, unde victimei i-au fost cauzate lovituri și leziuni corporale grave de către inculpați, și incorect face constatarea că lui A.Fedeanin i-au fost aplicate lovituri și pe 16.11.2010, astfel instanța la adoptarea sentinței nu a ținut cont de prevederile art.93 Cod de procedură penală și nu a dat apreciere corectă probelor administrate în cauză.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 noiembrie 2016, apelurile declarate de procuror și succesorul părții vătămate A.Fedeanin au fost respinse, ca nefondate.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, prima instanță a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, just ajungând la concluzia privind achitarea inculpaților C.Ivașco și O.Gagauz de sub învinuirea înaintată, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către aceștia.

Instanța de apel, reluând cercetarea judecătorească și audiind în instanța de apel succesorul părții vătămate A.Fedeanin, martorii A.Tabîrța, P.Zlatov, S.Lungu,

V.Chiose, D.Cara, N.Tucan, S.Cevdari, A.Sauca, N.Sapunji, G.Hanganu, T.Cîrma, A.Gheorghiev și expertul L.Lungu, precum verificând și declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către martorii S.Lungu la 24.11.2010, 28.12.2010 și 05.12.2011, V.Chiose la 15.12.2010, D.Cara la 24.11.2014, de către inculpații C.Ivașco și O.Gagauz date în calitate de bănuiți și învinuiți la 24.11.2010 și 26.11.2010, cercetând și probele scrise ca: informația REI-2 nr.2436 din 08.11.2010, plîngerea cet.A.Fedeanin din 08.11.2010, procesele-verbale de cercetare și verificare a declarațiilor bănuितului O.Gagauz la fața locului din 25.11.2010 cu fototabel, rapoartele de expertiză medico-legale și în comisie nr.2503 din 24.12.2010 și nr.28 din 20.03.2013, a considerat că prima instanță corect și întemeiat i-a achitat pe C.Ivașco și O.Gagauz, pe motiv că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate nu și-a găsit confirmare din probele prezentate, deoarece din acestea rezultă doar existența faptei infracțiunii, adică faptul vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății, și anume aplicarea lui A.Fedeanin, la data de 08.11.2010 a leziunilor corporale grave ce au dus nemijlocit la decesul acestuia, fapt constatat și prin raportul de expertiză medico-legală nr.2503 din 24.12.2010, dar nu și faptul că anume inculpații ar fi fost autorii faptei.

Astfel, instanța de apel a conchis că s-a dovedit doar faptul că inculpații au fost participanți la conflictul ce a avut loc la 08.11.2010 lângă localul „Filciu”, unde între partea vătămată și inculpați, precum și alte persoane a avut loc un conflict, în cadrul căruia lui A.Fedeanin i-au fost aplicate lovituri, însă nu a stabilit că anume în acel loc victimei i-au fost cauzate toate vătămarile depistate pe corpul acestuia, că acestea ar fi fost cauzate anume de către inculpați și dacă anume de la loviturile aplicate de inculpați a survenit decesul victimei.

Instanța de apel, reținând declarațiile succesului părții vătămate A.Fedeanin și a martorului N.Tucan, care au comunicat nemijlocit cu victima până la deces, cărora acesta le-a spus că a fost bătut de 6 persoane și de la O.Gagauz pot afla totul, a concluzionat că victima numindu-l pe O.Gagauz, nu l-a denunțat ca persoană care ar fi săvârșit infracțiunea, dar ca persoană care deținea o sursă de informație veridică cu privire la săvârșirea infracțiunii.

De asemenea, instanța a concluzionat că conflictul lângă localul „Filciu” din 08.11.2010 nu a fost unicul unde A.Fedeanin a fost bătut de două persoane, că acest conflict a fost unul neînsemnat și demonstrează faptul că acesta a mai fost maltratat și de alte patru persoane în alte circumstanțe, deoarece a fost găsit lângă magazinul „Fidesco”, unde O.Gagauz îi acorda primul ajutor și a fost chemată ambulanța, circumstanță confirmată prin declarațiile martorilor D.Cara, A.Sauca, N.Sapunji, G.Hanganu și T.Cîrma, ceea ce demonstrează că participarea inculpaților la conflict a avut un caracter neînsemnat și nu a putut produce consecințe pentru victimă.

Reieșind din declarațiile martorilor susmenționați și ale inculpaților, instanța a conchis că loviturile au fost aplicate părții vătămate atât de inculpatul C.Ivașco, cât și de inculpatul O.Gagauz, însă nu în cantitatea și de natură, care ar putea în cele din urmă provoca decesul părții vătămate, ținând cont de faptul că, conform raportului de expertiză medico-legale nr.2503 din 24.12.2010, decesul lui A.Fedeanin a survenit în rezultatul aplicării nu mai puțin de 10-11 lovituri, iar partea acuzării nu a putut stabili cine a provocat leziunile corporale care au cauzat consecințe grave părții vătămate. Instanța de apel a mai menționat că martorul S.Lungu pe care a acostat-o partea

vătămată și în urma acțiunilor ilegale ale căruia a avut loc conflictul, nu a avut nici o legătură cu inculpații. Persoanele cu care aceasta se odihnea în bar, au fost martori oculari și participanți ai conflictului, respectiv, inculpații nu au avut motive pentru a lua parte în mod activ la pedepsirea părții vătămate.

Respectiv, instanța de apel, reținând declarațiile martorilor audiați, cât și probele scrise, a conchis că acestea nu permit instanței de a face o concluzie univocă că locul în care a fost bătut A.Fedeanin lângă barul „Filciu” este locul și timpul definitiv și unic în care părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale grave, soldate ulterior cu decesul acestuia, însă din care nu se poate deduce precis vinovăția inculpaților C.Ivașco și O.Gagauz în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele acuzării și succesului părții vătămate referitor la faptul că prima instanță nu a luat în considerație circumstanțele care dovedesc vinovăția inculpaților C.Ivașco și O.Gagauz în comiterea infracțiunii imputate, și anume declarațiile acestora date în calitate de bănuiți și învinuiți, conform cărora dâșii și-au recunoscut parțial vina, pe motiv că din explicațiile inculpaților date în instanța de apel reiese că, declarațiile inițiale au fost date sub constrângere psihică din partea colaboratorilor organelor de drept, fără a face cunoștință cu conținutul proceselor-verbale, din care motiv acestea nu pot fi apreciate ca fiind suficiente pentru pronunțarea unei sentințe de condamnare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând că instanța a dat o apreciere incorectă probelor administrate, fără a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apel, referindu-se la aceiași motive ce sînt redată la pct.3 al prezentei decizii, și anume că instanța nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorilor S.Lungu, D.Cara și V.Chiose date în cadrul urmăririi penale, unde aceștia au declarat cu amănunte circumstanțele comiterii faptei de către inculpați; - instanța nu și-a motivat concluzia privind respingerea declarațiilor date de O.Gagauz și C.Ivașco în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuiți și învinuiți, unde aceștia au recunoscut parțial vina, inclusiv și a martorilor S.Lungu, D.Cara și V.Chiose, potrivit cărora anume inculpații au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele părții vătămate.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.414 Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru aflarea adevărului în cauză.

În baza acestor prevederi legale Colegiul penal conchide că, aceste procedee probatorii nu au fost îndeplinite de instanța de apel, care nu a dat o apreciere completă fiecărei probe aduse de procuror în susținerea învinuirii formulate inculpaților și nu s-a expus de ce respinge probele administrate pe parcursul urmăririi penale în baza cărora

O.Gagauz și C.Ivașco au fost învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele menționate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, concluzia fiind întemeiată numai pe declarațiile inculpaților și a martorilor date în cadrul cercetării judecătorești, fără a fi respinse declarațiile inculpaților și a martorilor date în cadrul urmăririi penale, care au fost cercetate prin citirea lor de către procuror în urma reluării cercetării judecătorești în instanța de apel.

Colegiul la acest capitol remarcă că, conform art.93 Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul Cod, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Potrivit alin.(2) al acestei norme, ca probe sânt considerate declarațiile inculpatului, părții vătămate și a martorilor obținute în conformitate cu prevederile legii.

Atât din apelul declarat, cât și din materialele dosarului reiese că, în confirmarea învinuirii, procurorul ca probă a adus declarațiile date la urmărirea penală de către C.Ivașco și O.Gagauz în calitate de bănuși și învinuiți, care au recunoscut că i-au aplicat lui A.Fedeanin lovituri cu pumnii și picioarele declarând că:

- *inculpatul C.Ivașco* „...sărintd în ajutor lui Svetlana, Gagauz l-a apucat pe Andrei de scurtă și l-a îndepărtat de la Svetlana, eu l-am ajutat pe Andrei să se ridice..., atunci eu i-am aplicat lui Andrei o lovitură cu pumnul în față, apoi i-am aplicat și o lovitură cu genunchiul în burtă... după care de Andrei s-a apropiat Oleg Gagauz, care i-a aplicat acestuia lovituri cu picioarele în cap și în diferite regiuni ale corpului în jur de 4-5, l-a bătut câteva minute. Andrei de la lovituri a căzut la pământ, acoperindu-și cu mâinile capul. Eu tot i-am aplicat lui Andrei 2-3 lovituri cu piciorul în burtă, atunci de noi s-a apropiat D.Bolgar, care m-a tras într-o parte de la Andrei, apoi l-a tras și pe Oleg....Andrei a spus că îl doare foarte tare capul...Oleg a rămas cu Andrei și cu D.Bolgar afară, iar eu a intrat în local...”;

- *inculpatul O.Gagauz* „...Cu Constantin l-am îndepărtat pe Andrei de la Svetlana.... Atunci eu i-am aplicat lui Andrei o lovitură cu pumnul în față, de la care el a căzut la pământ, ridicându-se el a vrut să mă lovească, atunci noi cu Constantin am început să-i aplicăm lovituri lui Andrei cu pumnii în față, de la care Andrei din nou a căzut jos, atunci noi cu Constantin am început a-l bate pe Andrei cu picioarele în cap și peste corp câte 2-3 lovituri fiecare. Andrei stătea la pământ și își acoperea fața cu mâinile. De noi s-a apropiat D.Bolgar și m-a tras într-o parte. Constantin din nou i-a aplicat câteva lovituri lui Andrei cu mâinile și picioarele în cap și diferite regiuni ale corpului....Andrei a spus că se simte rău, îl doare capul, pe drum el se sprijinea de mine...Lîngă „Fidesco” Andrei a căzut jos și s-a culcat...eu am vrut să-l trezesc, i-am dat câteva palme,... cu Dmitrii l-am dus pe cealaltă parte de drum și l-am așezat pe trotuar lângă magazinul „Fidesco” și eu am chemat salvarea...”, declarații pe care aceștia le-au dat în prezența apărătorului V.Arnaut (f.d.53, 57, 67 v.1), pe care le-au susținut și fiind audiați în calitate de învinuiți la 22.02.2011, în prezența avocaților S.Covalenco și I.Izvecov unde, la fel au declarat:

- *inculpatul C.Ivașco* că „...am aplicat lui A.Fedeanin două lovituri cu palma în față și o lovitură cu genunchiul în burtă...lui A.Fedeanin de asemenea i-a mai aplicat

lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului și O.Gagauz...” (f.d.184 v.1);

- *inculpatul O.Gagauz* că „...susțin declarațiile date în calitate de bănuț la 24.11.2010, ... A.Fedeanin primul m-a lovit după ce l-am ridicat de pe Svetlana, când am început a sângera, i-am aplicat două lovituri cu palma în față de la care acesta a căzut jos, apoi i-am mai aplicat o lovitură cu piciorul în burtă și D.Bolgar m-a împins...” (f.d.182 v.1).

De asemenea, ca probă care, în opinia procurorului, confirmă vinovăția inculpaților s-a invocat procesul-verbal de verificare a declarațiilor inculpatului O.Gagauz la locul infracțiunii, în cadrul căruia aceasta a făcut aceleași declarații, indicând unde a avut loc fapta și că i-a aplicat lui Andrei lovituri cu pumnii și picioarele în cap și în diferite regiuni ale corpului (f.d.61-62 v.1), declarații care au fost făcute într-un timp scurt după comiterea infracțiunii imputate inculpaților, iar evenimentele ce s-au produs au fost mai recente, ceea ce presupune o sinceritate mai vădită în astfel de situații, în raport cu declarațiile date ulterior de către ultimii în instanțele de judecată.

Instanța de apel respingând probele date, pripit a concluzionat că acestea nu pot fi reținute în confirmarea vinovăției inculpaților, pe motiv că declarațiile de la urmărirea penală au fost date de inculpați sub constrângere psihică din partea colaboratorilor organelor de drept, fără a avea careva probe concrete în acest sens și fără a verifica versiunea dată. Colegiul penal atestă că, în asemenea caz, instanța de apel, urma să întreprindă măsuri adecvate de verificare a acestor circumstanțe prin intermediul procurorului, în conformitate cu legislația în vigoare.

La fel, în confirmarea învinuirii, procurorul a adus ca probă declarațiile date la urmărirea penală de către martorii:

- *S.Lungu*, care a lămurit că „...au venit Constantin Ivașco și Oleg Gagauz, care l-au îndepărtat pe A.Fedeanin de la mine...Ivașco Constantin și Gagauz Oleg au început să-l bată pe Andrei, cum îl băteau nu am văzut... am văzut cum Oleg Gagauz îl bătea pe Andrei cu picioarele în burtă și cu pumnii în cap. Constantin i-a aplicat lui Andrei 2-3 lovituri în cap, eu am strigat să nu-l bată, fiindcă am înțeles că-l bat tare. Constantin s-a apropiat și a început să mă liniștească, iar Gagauz a rămas lângă Andrei și continua să-l bată cu picioarele și pumnii....Constantin striga la mine, că din cauza me-a au bătut băiatul...a doua zi eu i-am spus lui Viorel că Andrei a vrut s-o violeze și băieții i-au luat apărarea...” , „Ivașco i-a aplicat lui Fedeanin cu pumnul 2-3 lovituri în față..., după care Gagauz a început să-l bată pe Fedeanin cu pumnii în față și burtă, în jur de 3-4 lovituri, de la care Fedeanin a căzut jos au continuat loviturile cu picioarele în burtă... Nu am văzut în care regiuni ale corpului i-a aplicat lovituri cu piciorul Gagauz lui Fedeanin, dar am auzit în jur de 5-6 lovituri...Peste 5-10 minute aceștia s-au apropiat de local, iar când eu am plecat cu Tabîrță, Gagauz și Fedeanin au rămas lângă local” (f.d.46-47, 106, v.1);

- *D.Cara*, care a explicat că „...văzându-i pe ei Fedeanin s-a ridicat, atunci Gagauz Oleg i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, de la care Fedeanin a căzut la pământ. Apoi Constantin și Dmitrii Bolgar, care a venit după noi, la fel i-au aplicat lui Fedeanin lovituri cu pumnul, dar în ce regiune a corpului l-au lovit nu a văzut...Fedeanin era însîngerat la față...” , „Ivașco i-a aplicat o lovitură în față, apoi 2-3 lovituri în partea dreaptă, apoi Gagauz din nou l-a lovit pe Fedeanin în picior, Fedeanin

a căzut la pământ... Gagauz atunci cu picioarele i-a aplicat lovituri...în burtă...Constantin l-a lovit cu piciorul mai jos de genunchi... Gagauz l-a lovit cu piciorul în față și în cap, Fedeanin s-a apucat de cap, atunci Bolgar Dmitrii a început a striga și despărți..." (f.d.44-45, 105 v.1);

- *D.Chiose*, care a relatat că „...Constantin Ivașco mi-a comunicat că un băiat a vrut s-o violeze pe Svetlana, dar el i-a luat apărarea. Apoi acasă Svetlana mi-a explicat ce s-a petrecut lângă barul „Filicu”... băiatul pe care nu-l cunoștea a vrut s-o violeze și i-au luat apărarea. Constantin Ivașco cu încă o persoană l-au bătut pe acel băiat...ulterior a aflat că pătimitul este Andrei Fedeanin...” (f.d.89 v.1).

Martorii în cauză, au fost avertizați de răspundere penală pentru darea mărturiilor false, conform art.311, 312 Cod penal, declarațiile cărora, în opinia procurorului, coroborează cu declarațiile inculpaților date la urmărirea penală, însă corora instanța de apel nu le-a dat o apreciere completă și obiectivă, și neîntemeiat nu le-a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpaților.

La fel, concluziile instanței de apel, precum că A.Fedeanin a fost bătut în alt loc și în alte circumstanțe de alte persoane, sunt contradictorii cu probele prezente în cauză, inclusiv cu declarațiile martorilor S.Lungu, D.Cara, D.Bolgar, care a indicat că anume inculpații i-au aplicat lovituri părții vătămate cu pumnii și picioarele și aceștia au fost opriți de către D.Bolgar. Însăși inculpații au indicat că de ei s-a apropiat D.Bolgar și i-a îndepărtat de partea vătămată.

Pripită este constatarea instanței, precum că declarațiile inculpaților și a martorilor de la urmărirea penală nu pot fi reținute ca probe în confirmarea vinovăției inculpaților, pe motiv că aceștia nu au făcut cunoștință cu conținutul proceselor-verbale și nu au fost citite de ei, deoarece instanța nu a ținut cont de faptul că inculpații au dat declarații în prezența apărătorilor și personal au consemnat la finele proceselor-verbale că acestea au fost scrise din cele declarate de ei corect, pentru ce au și semnat, procesele-verbale fiind contrasemnate și de către avocați.

Concluzionând cele expuse mai sus, Colegiul penal constată că în cauză persistă elementele caracteristice ale erorii grave de fapt, întrucât din examinarea coroborată a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului procurorului.

Acest viciu se exprimă prin modul de percepție și analiză a materialului probator al cauzei, astfel, decizia atacată prezintă neîndoiește deficiențe sub aspectul motivării, ea nesatisfăcând cerințele stipulate în art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Potrivit dispoziției art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; circumstanțele atenuante, agravante, dacă probele corect au fost apreciate ș.a. - toate în ansamblu apreciate de prima instanță ori reapreciate de instanța de apel prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 alin.(3), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărîre neîntemeiată și nemotivată.

Erorile judiciare menționate nu pot fi corectate de instanța de recurs, deoarece țin de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417, 101 Cod de procedură penală.

Luând în considerație că în Curtea de Apel Comrat nu poate fi format un complet nou de judecată pentru rejudecarea cauzei, se dispune strămutarea judecării cauzei în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Dora, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 noiembrie 2016 în cauza penală în privința lui Ivașco Constantin și Gagauz Oleg și dispune rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțarea integrală la 19 iunie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun